

به نام خدا

عنوان مستند: شیوه نامه رتبه بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

شماره ویرایش: صفر

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

مرجع تصویب: کمیته تدوین ضوابط

عنوان مستند: شیوه‌نامه رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

مقدمه

طبق بند ۱۷ ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار، شرکت سبدگردان «شخص حقوقی است که در قالب قراردادی مشخص و به منظور کسب انتفاع، به خرید و فروش اوراق بهادار سرمایه‌گذاری می‌پردازد».

به موجب بند ۲۱ ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار و ماده (۴) آیین‌نامه اجرایی این قانون (مصوب ۱۳۸۶/۴/۳ هیأت‌وزیران) سبدگردان نهاد مالی محسوب می‌شود. بنابراین هرگونه احکام مرتبط با نهاد مالی در این قانون و همچنین قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید (مصوب آذر ماه ۱۳۸۸)، شامل سبدگردان‌ها نیز می‌گردد. این احکام به طور خلاصه عبارتند از اینکه: سبدگردان با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار تشکیل شده و باید نزد آن سازمان به ثبت برسد و فعالیت آن تحت نظارت آن سازمان است. اساسنامه، موضوع فعالیت و صلاحیت هیأت‌مدیره سبدگردان باید به تصویب سازمان بورس برسد. سازمان بورس و اوراق بهادار می‌تواند هرگونه مقرراتی برای فعالیت سبدگردان وضع کند و برای اطمینان از رعایت این مقررات، هرگونه گزارش و اطلاعاتی از سبدگردان مطالبه نماید و از آن بازرسی کند. همچنین سازمان بورس می‌تواند در صورت تخلف سبدگردان از قوانین و مقررات، طیف وسیعی از مجازات انضباطی برای سبدگردان و اشخاص مسئول آن، تعیین کند.

با تصویب قوانین یادشده، زمینه‌های قانونی لازم برای تشکیل شرکت‌های سبدگردان بوجود آمد. بنابراین از سال ۱۳۹۰ اولین شرکت‌های سبدگردان تشکیل شدند.

این شیوه‌نامه به منظور رتبه‌بندی کیفیت مدیریت شرکت‌های سبدگردان تنظیم شده است. رتبه‌بندی کیفیت مدیریت در مورد شرایط حال و آتی مدیریت یک شرکت سبدگردان قضاوت می‌کند. گزارش رتبه‌بندی کیفیت مدیریت، اطلاعات جامعی راجع به وضعیت حال و آتی سبدگردان را ارائه می‌دهد که می‌تواند مورد توجه سرمایه‌گذاران قرار گیرد. این رتبه‌بندی در مورد فعالیت سبدگردانی و مدیریت صندوق‌ها در شرکت سبدگردان کاربرد دارد و قابل تعمیم به سایر مجوزهای شرکت، نظیر پردازش اطلاعات مالی، مشاوره عرضه و پذیرش، مشاوره سرمایه‌گذاری و غیره نیست.

رتبه‌بندی کیفیت مدیریت، اساساً بر مبنای قضاوت حرفه‌ای شکل می‌گیرد. برهان، رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان را با توجه به شش حوزه شامل (۱) مدیریت و ساختار سازمانی، (۲) کیفیت فرآیند و سیاست سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک، (۳) حاکمیت شرکتی و نظام کنترلی، (۴) تداوم فعالیت، (۵) روابط با سرمایه‌گذاران و (۶) فعالیت‌های پشتیبان، ارزیابی می‌کند. شش حوزه یاد شده خود به زیر بخش‌هایی تقسیم می‌شوند که در نمودار زیر (شکل ۱) ترسیم شده‌اند و در ادامه هر کدام توضیح داده می‌شوند.

شکل ۱: چارچوب رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبذگردان

۱. مدیریت و ساختار سازمانی

نقش مدیریت در موفقیت یک سازمان برای دستیابی به اهداف از پیش تعیین شده بر کسی پوشیده نیست. ساختار سازمانی مناسب نیز به تقسیم وظایف بهینه منجر شده و ارتباطات عمودی و افقی بین مدیران را تعریف و فرآیند تصمیم‌گیری را تسهیل می‌کند. برای این منظور باید شرح وظایف هر واحد و نحوه برقراری ارتباط و مشارکت با واحدهای دیگر به روشنی تعریف و مدیران و کارکنان واحدهای مختلف سازمانی در این خصوص آموزش دیده باشند. شرح وظایف باید پوشش‌دهنده همه فعالیت‌های کلیدی و مهم باشد. ترکیب هیئت‌مدیره سبذگردان باید از نظر تخصص و تجربه با اهداف و مسئولیت‌هایی که در قبال سرمایه‌گذاران و همچنین سایر مسئولیت‌های محوله دارد تناسب داشته باشد. مشارکت هیئت مدیره در تدوین سیاست‌های صحیح راهبردی و میزان نظارت آن بر اجرای سیاست‌های تدوین شده رأساً یا از طریق کمیته‌های تخصصی، میزان دسترسی هیأت‌مدیره به گزارش‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای انجام وظایف خود و در نهایت ثبات مدیریت از جمله ثبات گروه مدیران سرمایه‌گذاری در ارزیابی این بخش اهمیت دارد. همچنین وجود ساختار سازمانی مناسب برای اعمال نظارت هیئت‌مدیره از جمله وجود کمیته‌های انتصابات، تعیین حقوق و مزایا و کنترل داخلی مورد توجه قرار می‌گیرند.

مدیران سرمایه‌گذاری مسئولیت تصمیم‌گیری در خصوص مدیریت سبدها و صندوق‌های سرمایه‌گذاری تحت مدیریت یک شرکت سبذگردان را به عهده دارد. گرچه بخش‌های دیگر سبذگردان می‌توانند به مدیران سرمایه‌گذاری یاری برسانند، ولی این

عنوان مستند: شیوه نامه رتبه بندی کیفیت مدیریت سبذگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

در نهایت مدیران سرمایه گذاری هستند که برای خرید، فروش یا نگهداری اوراق بهادار و هرگونه سرمایه گذاری برای سبدها و صندوق های تحت مدیریت، تصمیم می گیرند. مدیران سرمایه گذاری می توانند سیاست ها و خط مشی سرمایه گذاری را تعیین کنند. آن ها همچنین می توانند اجرای سیاست ها و خط مشی های سرمایه گذاری تعیین شده را، هدایت نمایند.

ترکیب مدیران سرمایه گذاری از نظر تجربه، تخصص و تناسب آن ها با اهداف و استراتژی های تعریف شده برای سبدها و صندوق های تحت مدیریت سبذگردان و میزان استقلال آن ها، اهمیت زیادی در نیل به اهداف سرمایه گذاران دارد. مدیران سرمایه گذاری، بخصوص باید در خصوص مدیریت سبذ سرمایه گذاری ها، تحلیل صنعت، تحلیل شرکت و اوراق بهادار خاص و مدیریت ریسک تجربه و تخصص داشته باشند. به عنوان مثال مدیران سرمایه گذاری برای مدیریت یک سبذ یا صندوق در اوراق بهادار با درآمد ثابت، باید در خصوص مفهوم دیرش و تحدب اوراق بهادار با درآمد ثابت و سبذ سرمایه گذاری متشکل از اوراق، ریسک نوسان نرخ بهره و ریسک نکول اوراق بهادار با درآمد ثابت و به طور کلی اصول مدیریت سبذ سرمایه گذاری متشکل از اوراق با درآمد ثابت، دانش و تجربه لازم را داشته باشند، در حالی که در مورد یک سبذ یا صندوق سرمایه گذاری در سهام، مدیران سرمایه گذاری باید بر تحلیل صنعت، محاسبه بازدهی مورد توقع با توجه به ریسک، تحلیل اوراق بهادار خاص و کنترل ریسک سیستماتیک سبذ سرمایه گذاری، مسلط باشند. بسته به اینکه استراتژی سبذگردان استفاده از انواع روش های بنیادی، تکنیکال یا ترکیبی از آن ها در تصمیم گیری برای سرمایه گذاری باشد، مدیران سرمایه گذاری باید دانش و تجربه لازم در هر یک از این روش ها یا هر دو را در اختیار داشته باشند. روشن است که ترکیب مناسب مدیران سرمایه گذاری به تنهایی کافی نیست و اعضای مدیران سرمایه گذاری باید فعالانه در تصمیم گیری ها و سیاست گذاری ها، مشارکت داشته باشند. برهان از طریق بررسی مستندات از جمله صورت جلسات مدیران سرمایه گذاری و مصاحبه با آن ها، به بررسی این موضوع می پردازد.

از آنجا که سبذگردان وظیفه انتخاب مدیران سرمایه گذاری، نظارت بر عملکرد آن ها و انجام فعالیت های پشتیبانی از آن ها را به عهده دارد، کیفیت مدیریت سبذگردان و حاکمیت شرکتی برقرار شده در آن، بر کیفیت فعالیت وی در زمینه مدیریت سبدها و صندوق های تحت نظر، تأثیر دارد.

تناسب تجربه و تخصص مدیران و کارکنان کلیدی با وظایف محوله، دارای متصدی بودن تمام این مشاغل و وجود برنامه های آموزشی لازم برای ارتقاء مداوم دانش و تخصص آن ها که باید متناسب با فعالیت های جاری و برنامه های آتی باشد و همچنین برنامه های جانشین پروری مناسب، در ارزیابی مدیریت سبذگردان نقش بسزایی دارند و مدیران ارشد مربوطه و هر یک از اعضای کمیته ها که در زمینه تصمیمات سرمایه گذاری و تحلیل ها و مدیریت ریسک دخالت دارند به عنوان کارکنان کلیدی محسوب می شوند.

برهان همچنین نظام های انگیزشی مدیران سرمایه گذاری و مدیران و کارکنان کلیدی مدیر صندوق را بررسی و تناسب آن ها را برای ایجاد هماهنگی بین اهداف این مدیران و کارکنان با اهداف سبذگردان ارزیابی می کند. علاوه بر این ساختار کارمزد سبذگردان که می تواند بر اساس عملکرد یا نسبتی از ارزش خالص دارایی های تحت مدیریت یا ترکیبی از این دو باشد؛ بر هم راستا کردن اهداف سرمایه گذاران و سبذگردان مؤثر است. در صورتی که کارمزد سبذگردان بر اساس عملکرد باشد، آنگاه وی به سمت دیدگاه کوتاه مدت هدایت می شود و در صورتی که این کارمزد نسبتی از دارایی های تحت مدیریت باشد، می تواند توجه سبذگردان به عملکرد سبدها و صندوق های تحت مدیریت را کاهش دهد.

برهان همچنین ارزیابی اشخاص و مراجع نظارتی و حرفه‌ای مربوطه در خصوص سبدگردان و مدیران آن را مورد توجه قرار می‌دهد.

۲. کیفیت فرآیند و سیاست سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک

فرآیند سرمایه‌گذاری در مرکز فعالیت‌های سبدگردان قرار دارد. فرآیند سرمایه‌گذاری شامل تحلیل و پژوهش، سیاست‌گذاری، تخصیص دارایی‌ها، مدیریت ریسک، توازن مجدد و نظارت و ارزیابی عملکرد سبد سرمایه‌گذاری می‌شود.

سیاست‌های سرمایه‌گذاری باید منطبق با نیازها، اهداف، خصوصیات و سلايق سرمایه‌گذاران و با رعایت محدودیت‌های مقرراتی و تحلیل‌های اقتصادی-مالی تعریف شده باشد و به طور شفاف اهداف و محدودیت‌ها را دربرگیرد. در فرآیند سرمایه‌گذاری باید این اطمینان حاصل شود که همه عوامل مهم در هنگام تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری در نظر گرفته می‌شود. فرآیند سرمایه‌گذاری باید شامل شناسایی نیازها، اهداف، خصوصیات و سلايق سرمایه‌گذاران باشد. فرآیند سرمایه‌گذاری باید در عین حال انعطاف و اختیارات لازم را برای برخورد به موقع تصمیم‌گیرندگان با اتفاقات و اطلاعات جدید، داشته باشد. برهان مستندات فرآیند سرمایه‌گذاری و میزان رعایت آن را در عمل بررسی و ارزیابی می‌کند.

در فرآیند سرمایه‌گذاری توجه به تحلیل صنعت، شرکت‌ها و اوراق بهادار از اهمیت خاصی برخوردار است. سبدگردان باید برای اجرای فرآیند سرمایه‌گذاری، منابع انسانی کافی و با مهارت‌های لازم را فراهم نماید. وجود بخش‌هایی برای جمع‌آوری داده‌ها و تحقیق و تحلیل صنایع و شرکت‌ها و همچنین مدیریت ریسک با جایگاه سازمانی مناسب و نیروی انسانی و مهارت کافی و آموزش دیده، برای حمایت از تصمیم‌گیری مدیران سرمایه‌گذاری ضروری است. در صورتی که سبدگردان این امور را برون‌سپاری کرده باشد، کیفیت کار پیمان‌کار و تناسب تجربه و تخصص وی مورد ارزیابی واقع می‌شود.

رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان بر توانایی مدیریت در دستیابی به عملکردی باثبات تحت شرایط مختلف بازار نیز بستگی دارد. از این رو فرآیند سرمایه‌گذاری باید شامل مدیریت ریسک نیز باشد. مناسب است که ارزیابی انواع ریسک‌ها اعم از ریسک‌های ذاتی و غیرذاتی، ریسک بازار، ریسک نقدشوندگی، ریسک تمرکز، ریسک نکول و ریسک طرف مقابل^۱ در دستور کار قرار داشته و سطح ریسک قابل قبول تعریف شده باشد. تنوع‌بخشی و ارزیابی ریسک در سطح سبد سرمایه‌گذاری نیز مورد توجه خواهد بود. وجود مستندات مدیریت ریسک با اهمیت قلمداد می‌شود و برهان این مستندات را از نظر مربوط بودن و به‌کارگیری ابزارهای متنوع اندازه‌گیری و مدیریت ریسک مورد ارزیابی قرار خواهد داد. برهان معتقد است وجود یک واحد سازمانی مستقل در جایگاه مناسب در ساختار سازمانی سبدگردان که مدیریت، نیروی انسانی و امکانات کافی را در اختیار داشته باشد، در اجرای فرآیند مدیریت ریسک تأثیر بسزایی دارد. نرم‌افزارها و دستورالعمل‌های به‌کار رفته برای مدیریت ریسک نیز از اهمیت برخوردارند. میزان اتکای سبدگردان به منابع خارجی در مدیریت ریسک و صلاحیت طرف قرارداد نیز بررسی می‌شود. در رتبه‌بندی کیفیت مدیریت، برهان همچنین نمونه‌هایی از خروجی‌ها و پایبندی سبدگردان به اجرای رویه‌های مدیریت ریسک را بررسی خواهد کرد.

^۱ Counterparty Risk.

عنوان مستند: شیوه‌نامه رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

واضح است که بدون داشتن داده‌های صحیح، امکان تصمیم‌گیری درست، میسر نیست. دسترسی داشتن و جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز مالی و اقتصادی برای پشتیبانی از تحلیل‌ها، اهمیت خاص خود را دارد. سبدگردان می‌تواند جمع‌آوری، پالایش و راستی‌آزمایی داده‌ها را از طریق واحد سازمانی درونی انجام دهد یا از خدمات شرکت‌های معتبر (نظیر شرکت‌های پردازش اطلاعات مالی ثبت شده نزد سازمان بورس) استفاده نماید. برهان فرآیندها و نیروی انسانی اختصاص داده شده به این امر یا در صورت برون‌سپاری، اعتبار طرف قرارداد را ارزیابی خواهد کرد.

اداره سبد سرمایه‌گذاری و اصلاح مستمر آن برای تطبیق با سیاست‌های سرمایه‌گذاری، جزئی از فرآیند سبدگردانی محسوب می‌شود که مورد توجه برهان خواهد بود. ارزیابی دوره‌ای ترکیب سرمایه‌گذاری‌ها و تطبیق آن از نظر اهداف، ریسک و نقدشوندگی با اهداف، ریسک و نقدشوندگی مورد نظر سرمایه‌گذار نیز اهمیت خود را دارد.

فرآیند سرمایه‌گذاری باید شامل ارزیابی عملکرد سبد سرمایه‌گذاری و بازخور دوره‌ای آن باشد. تعریف شاخص‌هایی واضح برای ارزیابی عملکرد سبد سرمایه‌گذاری و تعیین دوره‌های اندازه‌گیری آن، ضرورت دارد. دوره‌های اندازه‌گیری باید به گونه‌ای تعیین شده باشد که انحراف احتمالی به موقع شناسایی شود. همچنین در فرآیند سرمایه‌گذاری باید نحوه برخورد با نتایج حاصل از ارزیابی عملکرد، تعیین شده باشد. برهان نمونه‌هایی از ارزیابی عملکرد صورت گرفته و نحوه برخورد با نتایج آن را نیز بررسی می‌کند.

از نظر برهان، کیفیت فرآیند و سیاست سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک، در عملکرد شرکت سبدگردان به منظور ایجاد بازدهی از دارایی‌های تحت مدیریت خود موثر است. طبق دستورالعمل تاسیس و فعالیت شرکت سبدگردان، مصوب ۱۳۸۹/۰۸/۲۹ سازمان بورس و اوراق بهادار، بازدهی زمان وزنی^۲، معیار مناسبی برای اندازه‌گیری عملکرد سبدگردان است. طبق همین دستورالعمل، شرکت‌های سبدگردان موظفاند، بازدهی زمان وزنی مجموع دارایی‌های تحت مدیریت خود را به صورت روزانه، هفتگی، ماهانه، سه‌ماهه، شش‌ماهه و سالانه محاسبه و منتشر نمایند. برهان برای ارزیابی عملکرد شرکت سبدگردان، بازدهی دارایی‌های تحت مدیریت سبدگردان را پس از تعدیل نسبت به ریسک با بازده تعدیل‌شده سایر شرکت‌های سبدگردانی یا شاخص معیار، مقایسه می‌کند. در صورتی که داده‌های مناسب برای محاسبات مربوط به عملکرد در دسترس برهان نباشد، وزن معیار عملکرد به بقیه معیارهای موضوع این قسمت، اختصاص خواهد یافت.

برهان بر این عقیده است که طراحی فرآیند مدیریت ریسک، فعالیتی یکباره نیست و با کسب تجربه از اجرای آن، باید بهبود مستمر این فرآیند در دستور کار قرار داشته باشد. در رتبه‌بندی کیفیت مدیریت، برنامه‌های سبدگردان برای ارتقاء و بهبود فرآیند سرمایه‌گذاری، از جمله تقویت بخش‌های تحقیقات، مدیریت ریسک و ارزیابی عملکرد و همچنین بهبود عملکرد شرکت سبدگردان، مورد توجه قرار می‌گیرند.

۳. حاکمیت شرکتی و نظام کنترلی

حاکمیت شرکتی به طور کلی به معنی نظامی است که از طریق آن یک شرکت، راهبری و کنترل می‌شود. هیأت مدیره موظف است اهداف و استراتژی‌های شرکت را تنظیم و مدیریت اجرایی را در رسیدن به این اهداف، هدایت و کنترل کند و نتایج عملیات را به صاحبان سهام گزارش کند. برقراری حاکمیت شرکتی منجر به شفافیت و پاسخگویی بیشتر مدیریت شرکت در

^۲ Time Weighted Rate of Return.

عنوان مستند: شیوه نامه رتبه بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

مقابل صاحبان سهام و سایر ذی نفعان می شود و این امکان را به وجود می آورد که تا حدی بین منافع تمام ذی نفعان از جمله صاحبان سهام، مدیران اجرایی، مشتریان، تأمین کنندگان مواد اولیه و منابع مالی، دولت و جامعه تعادل به وجود آورد. بنابراین حاکمیت شرکتی تمام جنبه های وظایف مدیریت در پیگیری اهداف، اعم از برنامه های عملیاتی، کنترل داخلی و بیرونی، ارزیابی عملکرد و افشاء را در بر می گیرد. بخش هایی از نظام حاکمیتی مستقر در سبدگردان در سایر قسمت های این شیوه نامه از جمله در قسمت «مدیریت و ساختار سازمانی»، ارزیابی می شود. برهان در این قسمت، میزان استقلال هیأت مدیره و مدیران سرمایه گذاری سبدگردان، کنترل درونی، کنترل بیرونی، کنترل تضاد منافع و کنترل معامله با اشخاص وابسته را مورد ارزیابی قرار می دهد. در این خصوص هم چنین به اختلافات احتمالی سبدگردان با سرمایه گذاران یا ارکان صندوق های تحت مدیریت، نحوه حل و فصل اختلافات و شکایات، نحوه رعایت قوانین و مقررات و نیز هرگونه آراء انضباطی صادره از سوی مراجع ذیربط و نیز احکام قضایی صادره از سوی محاکم قضایی توجه می شود.

استقلال هیأت مدیره سبدگردان، بستگی به تعداد مدیران مستقل موجود در ترکیب آن دارد. در مورد تعریف عضو مستقل هیأت مدیره، برهان به مقررات جاری در کشور و بهترین معیارهای جهانی در این زمینه اتکاء می کند. یک عضو هیأت مدیره وقتی مستقل است که به جز حق حضور در جلسات و پاداش هیأت مدیره و کمیته های هیأت مدیره که به تصویب صاحبان سهام می رسند، هیچ گونه منافع مستقیم یا غیرمستقیم با اهمیت دیگری در شرکت تحت مدیریت نداشته باشد. البته سهامدار بودن عضو هیأت مدیره در شرکت تحت مدیریت به شرط آن که وی را به یک سهامدار عمده تبدیل نکند، لطمه ای به استقلال مدیر نخواهد زد و بخصوص اگر میزان سهم وی قابل توجه باشد، می تواند به تقویت استقلال وی در مقابل سهامداران عمده کمک کند. بنابراین یک عضو هیأت مدیره، مستقل قلمداد نمی شود اگر با شرکت یا اشخاص وابسته رابطه تجاری داشته باشد، جزء مدیران اجرایی شرکت یا اشخاص وابسته به شرکت باشد، در اشخاصی که روابط تجاری با شرکت دارند، سهامدار یا مدیر باشد یا با سهامداران عمده یا مدیران شرکت و اشخاص وابسته نسبت خانوادگی داشته باشد.

در مورد مدیران سرمایه گذاری، مفهوم استقلال در مقررات تعریف نشده است؛ لکن به دلیل آنکه تصمیمات سرمایه گذاری توسط این مدیران گرفته می شوند، استقلال آن ها از نظر برهان اهمیت دارد. آنها باید بتوانند مستقل از منافع سبدگردان و اشخاص وابسته به آن، صرفاً در جهت منافع سرمایه گذاران تصمیم گیری کنند. از نظر برهان هر قدر سابقه، تحصیلات و تخصص یک مدیر سرمایه گذاری، بیشتر و غنی تر بوده و به جز حقوق و مزایای ناشی از عضویت در گروه مدیران سرمایه گذاری، منافع دیگر کمتری از رابطه با سبدگردان و اشخاص وابسته داشته باشد، از استقلال بیشتری برخوردار خواهد بود. عضو گروه مدیران سرمایه گذاری در صورتی مستقل تر است که نگرانی کمتری برای از دست دادن شغل و ارتباطات خود با سبدگردان داشته باشد. برای ارزیابی استقلال مدیران سرمایه گذاری، روابط تجاری، نسبت خانوادگی، مشاغل و سهامداری آنها نیز بررسی می شوند.

تشریفات نصب و عزل مدیران سرمایه گذاری می تواند بر میزان استقلال آن ها مؤثر باشد. هر قدر این تشریفات سخت گیرانه تر باشد، استقلال مدیران سرمایه گذاری بیشتر می شود. مثلاً نصب مدیران سرمایه گذاری می تواند منوط به طرح گزارشی از سوابق، تخصص و تحصیلات آن ها در هیأت مدیره سبدگردان یا کمیته ای مستقل از هیأت مدیره و تصویب آن مرجع باشد. همچنین عزل هر یک از آن ها می تواند نیاز به طرح گزارش عملکرد، ذکر دلایل و تصویب در هیأت مدیره یا کمیته هیأت مدیره داشته باشد.

عنوان مستند: شیوه‌نامه رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

وجود منشور گروه مدیران سرمایه‌گذاری یا کمیته سرمایه‌گذاری که در آن تشریفات دعوت، تشکیل جلسات، نحوه تصمیم‌گیری و ثبت تصمیمات به روشنی تشریح شده باشد و رعایت دقیق آن در عمل، به حاکمیت شرکتی مناسب یاری می‌رساند. تنظیم به موقع صورتجلسات و ثبت نظرات مخالف در صورت وجود، اهمیت دارد. تصمیمات خرید و فروش دارایی‌های تحت مدیریت باید حاوی حداقل/ حداکثر قیمت، تعداد قابل خرید و فروش و دوره زمانی مجاز برای خرید/ فروش باشد. همچنین قبل از گرفتن هر تصمیم راجع به سرمایه‌گذاری، باید بررسی شود که اجرای آن منجر به نقض محدودیت‌های مربوط به ترکیب سرمایه‌گذاری می‌شود یا خیر.

از نظر برهان برقراری تعادل بهینه بین مدیران مستقل و مدیران داخلی، ضروری است. گرچه اکثریت داشتن مدیران مستقل یک امتیاز محسوب می‌شود، لکن شرکت نباید خود را از مدیران داخلی که با فرهنگ، سابقه و مسائل شرکت ارتباط بیشتری دارند، محروم کند. اشتغال تمام وقت مدیران داخلی در شرکت، یک مزیت محسوب می‌شود. مدیر غیرمستقلی که سمت و شغلی مشخص در سبدگردان یا اشخاص وابسته‌ای که در تعیین راهبردهای سبدگردان تأثیرگذارند، نداشته باشد، مزیتی به ترکیب مدیران اضافه نمی‌کند.

از نظر برهان استقلال یا عدم استقلال می‌توانند دو سر یک طیف باشند. بنابراین، برهان به مسئله استقلال مدیر، به صورت صفر و یک نگاه نمی‌کند. هرچه معیارهای استقلال کمتر رعایت شوند، میزان استقلال مدیر نیز کمتر خواهد بود؛ گرچه مدیرانی که اصول استقلال را بیش از حد معینی نقض کنند، از نظر برهان تعریف مدیر مستقل را نخواهند داشت. همچنین، برهان تعریف مخصوص خود را از اشخاص وابسته دارد.

موضوع دیگر قابل بررسی در این قسمت، نظام کنترل داخلی سبدگردان است. نظام کنترل داخلی مجموعه‌ای از رویه‌ها، سیاست‌ها و فرآیندهایی است که کارایی و اثربخشی را برای وصول به اهداف تقویت می‌کند، رعایت مقررات را ارتقاء می‌دهد و از عدم وقوع اشتباهات، سوء استفاده، تقلب، گم‌شدن، سرقت و اختلاس اموال شرکت اطمینان معقول حاصل می‌کند. با جداسدن مالکیت از مدیریت و گسترش فعالیت‌های یک سازمان، نظام کنترل داخلی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. نظام کنترل داخلی علاوه بر اندازه سازمان، باید مطابق با ماهیت فعالیت سازمان تنظیم شود. برهان عمدتاً به گزارش حسابرس داخلی راجع به کنترل‌های داخلی سبدگردان، اتکا می‌کند.

مستندات مربوط به ثبت و گزارشگری رویدادهای مالی، پیاده‌سازی کنترل‌های داخلی در نرم‌افزارهای مورد استفاده برای ثبت رویدادهای مالی و صدور و ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری، کنترل‌های تعبیه شده برای اطمینان از دریافت درخواست‌های صدور و ابطال از شخص سرمایه‌گذار یا اشخاص مجاز از طرف ایشان، کنترل‌های تعبیه شده برای اطمینان از این که مبالغ پرداختی به سرمایه‌گذاران به حساب متعلق به ایشان واریز می‌شود، کنترل‌های مربوط به محاسبه صحیح خالص دارایی‌های سبدها و صندوق‌های تحت مدیریت، استفاده از حساب‌های بانکی جداگانه برای سبدها و صندوق‌های تحت مدیریت و کنترل مستمر و دوره‌ای ورودی و خروجی این حساب‌ها، وجود واحد مستقل برای حسابرسی داخلی با نیروی انسانی کافی و صلاحیت‌دار، کیفیت گزارش‌های واحد حسابرسی داخلی و وجود کمیته حسابرسی در جایگاه مناسب در ساختار سازمانی و عملکرد آن، از موارد مورد ارزیابی در زمینه نظام کنترل داخلی است.

عنوان مستند: شیوه‌نامه رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

حوزه دیگر مورد بررسی، کنترل بیرونی است. نظام کنترل بیرونی شامل صلاحیت، کیفیت کار و میزان درگیر بودن اشخاص مستقل از سبدگردان در کنترل فعالیت‌های وی است. حسابرس مستقل، متولیان صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سبدهای اختصاصی تحت مدیریت و همچنین سازمان بورس به عنوان مقام ناظر، جزء اشخاص بیرونی ناظر بر سبدگردان قلمداد می‌شوند. برای ارزیابی صلاحیت حسابرس، برهان ممکن است از نتایج رتبه‌بندی مقامات ناظر و مراجع تخصصی مربوطه در خصوص این اشخاص از جمله جامعه حسابداران رسمی ایران و سازمان بورس و اوراق بهادار استفاده کند، در عین این که کیفیت کار عملی آن‌ها را نیز از طریق گزارش‌های آن‌ها از نتایج بررسی‌هایشان از جمله نامه مدیریت و اظهار نظر حسابرس راجع به صورت‌های مالی ارزیابی می‌کند. واکنش مدیر صندوق به گزارش کنترل‌کنندگان بیرونی نیز مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. متولیان صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سبدهای اختصاصی تحت مدیریت سبدگردان از همین طریق ارزیابی می‌شوند.

حوزه دیگر مورد ارزیابی، نظام کنترل تضاد منافع است. تضاد منافع به موقعیتی گفته می‌شود که منافع مادی یا غیرمادی یک شخص یا سازمان تصمیم‌گیر، با منافع شخص ثالثی که رعایت منافع وی نیز از وظایف شخص یا سازمان تصمیم‌گیر محسوب می‌شود، در تضاد باشد. در این صورت، شخص یا سازمان تصمیم‌گیر، ممکن است به نفع خود و به زیان شخص ثالث مذکور، تصمیم‌گیری کند. برای جلوگیری از این امر، لازم است نظامی مستقر گردد که حتی‌الامکان از وقوع تضاد منافع ممانعت کرده و در صورتی که جلوگیری از آن میسر نباشد، تضاد منافع ایجاد شده را به موقع شناسایی و به شکل منصفانه، حل و فصل نماید. احتمال وجود تضاد منافع وقتی شرکت به یک گروه تعلق دارد، بیشتر خواهد بود. یکی از راه‌های پیشگیری از وقوع تضاد منافع، ندادن وظایف و مسئولیت‌های متضاد به یک شخص یا واحد سازمانی است. در این روش وظایف و مسئولیت‌هایی که ایجاد تضاد منافع می‌کنند به واحدهای سازمانی مختلف سپرده شده و ارتباط بین این واحدها قطع می‌شود؛ که اصطلاحاً به سیاست دیوار چین معروف است. مثلاً چنانچه مدیر سبد سرمایه‌گذاری، همزمان وظیفه مشاوره به سایر سرمایه‌گذاران را داشته باشد، این امر می‌تواند برای وی تضاد منافع به وجود آورد. در این شرایط، سبدگردان برای بهبود عملکرد سبد یا صندوق تحت مدیریت و در نتیجه دریافت پاداش عملکرد بیشتر، سایر سرمایه‌گذاران را به خرید اوراق بهاداری که قبلاً سبدها یا صندوق‌های تحت مدیریت در آن سرمایه‌گذاری نموده‌اند، تشویق می‌کند؛ یا برعکس، برای موفقیت در مشاوره، دارایی‌های تحت مدیریت را برای خرید اوراق بهاداری که قبلاً به سایر سرمایه‌گذاران توصیه نموده است به کار می‌گیرد. تفکیک این دو وظیفه و سپردن آنها به واحدهای سازمانی مختلف و برقراری دیوار چین بین آن‌ها، می‌تواند به کاهش یا حذف این تضاد منافع کمک کند. به عنوان مثال دیگر، لازم است بین مدیریت سبد سرمایه‌گذاری و واحد سازمانی یا کارکنانی که در مورد سرمایه‌گذاری سبدگردان و اشخاص وابسته تصمیم‌گیری می‌کنند، دیوار چین برقرار شود.

در صورتی که سبدگردان همزمان چند سبد اختصاصی سرمایه‌گذاران و صندوق‌های سرمایه‌گذاری مختلف را مدیریت می‌کند، بین این دو وظیفه می‌تواند تضاد منافع به وجود آید. در این شرایط سبدگردان می‌تواند با هدف جابجایی منافع، اوراق بهادار تحت تملک یک صندوق یا سبد سرمایه‌گذاری را بفروشد و همزمان همان اوراق بهادار را برای سبدها یا صندوق‌های سرمایه‌گذاری دیگر خریداری کند و بالعکس. در این جا برقراری دیوار چین بین مدیریت سبدها و صندوق‌های سرمایه‌گذاری، یک راه حل می‌باشد که ممکن است برای یک سبدگردان که فعالیت گسترده‌ای در این زمینه ندارد، هزینه‌بر و غیرمعقول باشد.

موضوع دیگری که می‌تواند باعث ایجاد تضاد منافع شود، سرمایه‌گذاری شخصی مدیران سرمایه‌گذاری و اشتغال آن‌ها در جاهای دیگر است. چنانچه یک مدیر سرمایه‌گذاری در همان اوراق بهاداری که سبدهای اختصاصی یا صندوق‌های تحت مدیریت

عنوان مستند: شیوه‌نامه رتبه‌بندی کیفیت مدیریت سبدگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

خریداری کرده است، سرمایه‌گذاری نموده، یا در اوراق مشتقه آن دارای موقعیت باشد، می‌تواند وی را با تضاد منافع روبه‌رو کند. همچنین چنانچه مدیران سرمایه‌گذاری، در شرکت‌های دیگری مسئولیت مشابهی داشته باشند، آن‌ها را با تضاد منافع روبه‌رو خواهد کرد. از این‌رو سبدگردان باید در زمینه سرمایه‌گذاری و اشتغال همزمان مدیران سرمایه‌گذاری و سایر کارکنان کلیدی شامل کارکنانی که در تحلیل و همچنین مدیریت ریسک دخالت دارند، در شرکت‌های دیگر، محدودیت‌هایی وضع کند و برای شناسایی تضاد احتمالی به وجود آمده ناشی از این امور، رویه‌هایی داشته باشد. یک روش مؤثر، منع معاملات پیش‌دستانه نسبت به سبدها و صندوق‌های تحت مدیریت و برقراری رویه‌هایی برای کنترل آن است.

سرمایه‌گذاری سبدهای اختصاصی یا صندوق‌های تحت مدیریت، در اوراق بهادار صادره از طرف سبدگردان یا اشخاص وابسته، از نظر برهان، می‌تواند زمینه دیگری برای بروز تضاد منافع باشد. سرمایه‌گذاری سبدها یا صندوق‌های تحت مدیریت در اوراق بهاداری که سبدگردان یا اشخاص وابسته در انتشار آن، سمت یا نقشی نظیر تعهد پذیرهنویسی، بازارگردانی یا توزیع و فروش دارند نیز در همین راستاست. این قبیل معاملات، معامله با اشخاص وابسته قلمداد می‌شوند و باید به دقت تحت کنترل باشند و برای انجام آن‌ها، رویه‌های از پیش تعریف شده‌ای وجود داشته باشد.

از نظر برهان سرمایه‌گذاری سبدگردان و اشخاص وابسته و همچنین مدیران سرمایه‌گذاری و سایر کارکنان کلیدی سبدگردان در صندوق‌های سرمایه‌گذاری تحت مدیریت، می‌تواند از جهاتی تضاد منافع را کاهش دهد؛ البته مشروط بر آنکه میزان این سرمایه‌گذاری قابل توجه باشد.

چنانچه سبدگردان یا شخص وابسته به وی، کارگزار صندوق است یا چنانچه سبدگردان یا شخص وابسته به وی یا هر یک از مدیران آن‌ها، در کارگزار صندوق سمت مدیریت داشته باشند، آن‌گاه این موضوع زمینه را برای کارمزدسازی که ناشی از تضاد منافع است، فراهم می‌کند. در این شرایط، برهان کفایت روش‌های جلوگیری از کارمزدسازی را ارزیابی خواهد کرد.

وجود آیین رفتار حرفه‌ای و اخلاقی و آموزش کارکنان و نظارت بر اجرای آن توسط سبدگردان نیز یک مزیت محسوب می‌شود.

آخرین موضوع مورد بررسی در این قسمت، نظام کنترلی برای رعایت قوانین، مقررات، اساسنامه و امیدنامه صندوق‌های تحت مدیریت، سیاست‌های سرمایه‌گذاری و سایر مصوبات داخلی است. وجود واحدی مستقل با جایگاه سازمانی مناسب و امکانات و نیروی انسانی کافی برای کنترل رعایت موارد یاد شده و عملکرد آن بررسی می‌شوند. نقض اساسی و با اهمیت و مداوم مقررات و مستندات و مصوبات صندوق‌های تحت مدیریت، در ارزیابی این موضوع لحاظ می‌شوند.

۴. تداوم فعالیت

حوزه دیگر مورد ارزیابی در رتبه‌بندی کیفیت مدیریت، میزان اطمینان از تداوم فعالیت سبدگردان است. برهان این حوزه را از طریق بررسی توان مالی سبدگردان، میزان حمایت‌های بیرونی از سبدگردان و میزان پایداری وی ارزیابی می‌کند.

توانایی مالی سبدگردان ارزیابی می‌گردد تا اطمینان حاصل شود که وی می‌تواند به بقای خود برای ارائه خدمات مرتبط با سرمایه‌گذاران در آینده هم ادامه دهد. در این ارزیابی، عواملی چون تنوع محصولات و خدمات، میزان سودآوری، میزان سرمایه در گردش، کفایت جریان نقدی برای حمایت از فعالیت‌های جاری و پاسخگویی به نیازهای آتی، دسترسی به منابع بیرونی و تاب‌آوری در شرایط مختلف اقتصادی، بررسی می‌شوند. همچنین میزان دارایی‌های تحت مدیریت سبدگردان (با حذف

عنوان مستند: شیوه نامه رتبه بندی کیفیت مدیریت سبذگردان

تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۱۲/۱۸

سرمایه گذاری سبذگردان و اشخاص وابسته به وی) و تنوع آن ها و سهم درآمد مدیر از سبذگردانی، میزان اهمیت این صنعت را برای سبذگردان نشان می دهد. تنوع درآمدهای عملیاتی و انعطاف پذیری در هزینه ها نیز مزیت محسوب می شوند. رشد دارایی های تحت مدیریت از نظر ارزش و تنوع نیز با روند صنعت مقایسه خواهد شد.

تعداد سرمایه گذاران دارای سبدهای اختصاصی یا در صندوق های تحت مدیریت، و ترکیب آن ها از نظر میزان دانه بندی و سهم اشخاص حقیقی و حقوقی، نشان از میزان پایداری دارایی های تحت مدیریت دارد. تعلق دارایی های تحت مدیریت به تعداد کمی از سرمایه گذاران، ریسک ناپایداری دارایی های تحت مدیریت را افزایش می دهد؛ چرا که با خروج آن ها، خالص دارایی های تحت مدیریت به شدت تحت تأثیر قرار می گیرد. جذب سرمایه گذاران خارجی، تنوع را افزایش داده و مزیت محسوب می شود. تنوع صندوق های سرمایه گذاری تحت مدیریت، این امکان را برای سرمایه گذاران فراهم می کند که سرمایه خود را بین صندوق های مختلف جابجا کنند و به این ترتیب، مجموع دارایی های تحت مدیریت سبذگردان، حفظ شود.

میزان حمایت سهامداران از سبذگردان نیز عامل مهمی در تداوم فعالیت های وی محسوب می شود. در اینجا برهان تطابق اهداف سهامداران با فعالیت های سبذگردان، میزان اهمیت راهبردی فعالیت های سبذگردان برای سهامداران، توان مالی سهامداران، میزان آمادگی آن ها به حمایت از سبذگردان در شرایط اضطراری و سابقه کمک های قبلی آن ها و میزان آمادگی سهامداران به تأمین سرمایه مورد نیاز سبذگردان برای اجرای برنامه های آتی را ارزیابی می کند.

۵. روابط با سرمایه گذاران

در این جا منظور از سرمایه گذاران هر دو گروه سرمایه گذاران بالفعل و بالقوه است. برقراری رابطه مناسب با سرمایه گذاران و ایفای حقوق آن ها، از جمله معیارهای مدیریت مناسب برای یک سبذگردان است. میزان فعالیت سبذگردان در ترویج صندوق ها و سبدهای تحت مدیریت، می تواند به افزایش دارایی های تحت مدیریت و به تبع آن ایجاد صرفه جویی های ناشی از مقیاس کمک کند. سبذگردان باید در اقلام تبلیغاتی برای جذب سرمایه گذاران بالقوه، شفافیت را سرلوحه کار خود قرار دهد و چنانچه این اقلام شامل عملکرد گذشته خود باشد، آن را به شکل منصفانه و بدون جانبداری ارائه دهد. اقلام تبلیغاتی نباید حاوی اطلاعات غیر واقعی بوده و به شکل گمراه کننده ارائه شده باشند. تبلیغات باید حاوی تمام اطلاعات مهم بوده یا در غیر این صورت، سرمایه گذار بالقوه را به روشنی به جایی (مثل پایگاه الکترونیکی سبذگردان) ارجاع دهد تا سرمایه گذار بالقوه بتواند با مراجعه به آن، اطلاعات مهم مربوط به تصمیم گیری را به دست آورد.

کیفیت، شفافیت و تواتر گزارش هایی که سبذگردان از عملکرد سبدها و صندوق های تحت مدیریت، تهیه و برای عموم منتشر می کند و روش های انتشار آن، در ارزیابی برهان در ایجاد روابط مؤثر با سرمایه گذاران، در نظر گرفته می شود. تنوع، کیفیت و شفافیت روش های نوین مورد استفاده احتمالی سبذگردان برای انتشار گزارش های عملکرد (اعم از پایگاه الکترونیکی، کانال های ایجاد شده در شبکه های اجتماعی و غیره) و سطح کاربرپسند بودن طراحی این روش ها، در ارزیابی امتیاز روابط با سرمایه گذاران مؤثر است.

سبذگردان می تواند روش های ویژه ای را برای ارائه اطلاعات اختصاصی هر سرمایه گذار، طراحی و پیاده سازی کند. اطلاعات اختصاصی از جمله شامل اطلاعات مربوط به درخواست های صدور و ابطال واحدهای سرمایه گذاری یا پرداخت و برداشت سبدهای اختصاصی و نتایج اجرای آن ها، گردش حساب سرمایه گذار که در آن هزینه های منظور شده به حساب سرمایه گذار

نیز به روشنی منعکس شده باشد و در مورد صندوق‌های تحت مدیریت، تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری تحت تملک سرمایه‌گذار در هر تاریخ دلخواه می‌باشد. این اطلاعات می‌توانند از طرق مختلفی از جمله از طریق نام کاربری و رمز عبور اختصاصی اعطاء شده به سرمایه‌گذار یا از طریق ارسال پیامک یا رایانه‌ها، در اختیار سرمایه‌گذار قرار گیرند. تنوع کانال‌های ارتباطی و ارائه به موقع اطلاعات یادشده و آسانی دسترسی سرمایه‌گذار به این اطلاعات، اهمیت خاص خود را دارد.

دریافت گواهی سرمایه‌گذاری و سایر صورت‌حساب‌های مربوط به سرمایه‌گذاری در سبدها یا صندوق‌های تحت مدیریت و هزینه‌های مرتبط به شکل تایید شده که قابلیت ارائه به مراجع ذی‌صلاح را داشته باشد، از حقوق سرمایه‌گذار است. سبدگردان باید رویه‌ای برای صدور مدارک یاد شده به درخواست سرمایه‌گذار داشته باشد، گرچه صدور این مدارک می‌تواند به دریافت هزینه‌ای معقول منوط باشد.

سبدگردان، باید روش‌هایی که سرمایه‌گذار می‌تواند انتقادات، سؤالات و شکایات خود را به سبدگردان و یا سایر ارکان نظارتی ارائه کند، مستند کرده و به شکل شفاف و مناسب به اطلاع سرمایه‌گذاران برساند. این مستند باید ساده و قابل فهم برای یک سرمایه‌گذار معمولی باشد. کانال‌هایی که سرمایه‌گذار می‌تواند انتقادات، سؤالات و شکایات خود را مطرح و پیگیری کند، مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. سبدگردان باید رویه‌های رسیدگی به انتقادات و شکایات و پاسخگویی به سؤالات را نیز مستند کند و نتایج را به سرمایه‌گذار منعکس نماید. کفایت و میزان آموزش نیروی انسانی که سبدگردان به این امر اختصاص داده است، در اجرای اثربخش این رویه‌ها مؤثرند. در ارزیابی این موضوع ممکن است عملکرد سبدگردان در برخورد با چند نمونه واقعی نیز مورد بررسی قرار گیرند.

مستند بودن و جامعیت فرآیند و گستردگی شبکه مورد استفاده سبدگردان در شناسایی و احراز هویت سرمایه‌گذاران و استفاده از تکنولوژی اطلاعات در این زمینه، در این بخش ارزیابی می‌شود. استفاده سبدگردان از شعب و امکانات اشخاص ثالث از جمله شعب بانک‌ها و دفاتر خدمات بخش عمومی در این زمینه، می‌تواند بدون نیاز به سرمایه‌گذاری حجیم، منجر به گسترش شبکه دسترسی به سرمایه‌گذاران گردد.

روش‌های مورد استفاده سبدگردان، برای دریافت و اجرای درخواست‌های صدور و ابطال صندوق‌ها یا واریز و برداشت از سبدهای تحت مدیریت و بهره‌گیری بهینه از تکنولوژی اطلاعات در این زمینه از جمله از طریق پایگاه الکترونیکی یا نرم‌افزارهای قابل نصب بر روی تلفن‌های همراه هوشمند یا از طریق مرکز تماس نیز به عنوان خدمات مناسب برای تقویت روابط با سرمایه‌گذاران قلمداد می‌شود.

امکان جابجایی سرمایه‌گذار در انواع صندوق‌های تحت مدیریت سبدگردان با هزینه کم و با سهولت، از دیگر امتیازاتی است که سبدگردان برای سرمایه‌گذاران در نظر می‌گیرد. پایین بودن نسبت هزینه‌های سبدگردانی و صندوق‌های تحت مدیریت در مقایسه با همتایان و معقول بودن هزینه‌های معاملاتی نیز به معنی کارایی مدیریت در به کارگیری منابع است.

در شرکت‌های سبدگردان، شناسایی سرمایه‌گذاران از منظر پذیرش انواع ریسک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. از این رو شرکت، باید ضمن تعامل با سرمایه‌گذاران، اهداف سرمایه‌گذاری و درجه ریسک‌پذیری آن‌ها و میزان نیاز آن‌ها به نقد سرمایه‌ها را با روش‌های علمی و استاندارد تعیین نماید و به اطلاع سرمایه‌گذار برساند. دسته‌بندی مشتریان گروه‌های با ریسک‌پذیری و همچنین میزان نیاز به نقدشوندگی در دسته‌های پایین، متوسط و بالا در این راستا می‌تواند مفید باشد.

۶. فعالیت‌های پشتیبان

فعالیت‌های پشتیبان شامل تمام فعالیت‌های اداری است که سبدگردان برای پشتیبانی از فعالیت‌های سبدگردانی خود از جمله مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری، انجام می‌دهد. اجرای تصمیمات سرمایه‌گذاری، ثبت و گزارشگری رویدادهای مالی، تنظیم و تسلیم اظهارنامه‌های مالیاتی و پشتیبانی حقوقی، جزء فعالیت‌های پشتیبان محسوب می‌شوند. کیفیت فعالیت‌های پشتیبان در رتبه‌بندی کیفیت سبدگردان اهمیت خاص خود را دارد.

برهان، مستندات فرآیند اجرای سفارش‌های خرید و فروش اوراق بهادار و اجرای سایر تصمیمات سرمایه‌گذاری را بررسی می‌کند. وجود نرم‌افزارهای مکانیزه برای ثبت و اجرای سفارش‌ها و تصمیمات به گونه‌ای که با سامانه‌های معاملاتی در تعامل بوده و نتیجه اجرای تصمیمات را به صورت مکانیزه و در لحظه دریافت و گزارش نماید، یک امتیاز محسوب می‌شود. داشتن مجوز کارگزاری برای اجرای سفارش‌های خرید و فروش یا وجود روابط مناسب با یک یا چند کارگزاری برای این منظور نیز در نظر گرفته می‌شود. میزان تطبیق نرم‌افزارهای یادشده (در زمینه اجرا و اخذ گزارش‌ها) با نیازهای جاری و انعطاف‌پذیری آنها برای تطبیق با نیازهای احتمالی آتی، بررسی می‌شوند. همچنین وجود امکانات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری سبدگردان برای ایجاد بستری به منظور ذخیره‌سازی و نگهداری اطلاعات در سامانه‌های پشتیبان در مقاطع زمانی مختلف و مکان‌های جغرافیایی متفاوت، در نظر گرفته می‌شود.

برهان، همچنین کفایت رویه‌ها و فرآیندهای شناسایی، ثبت و گزارشگری رویدادهای مالی خود و صندوق‌های تحت مدیریت را بررسی می‌کند. وجود نرم‌افزار مناسب در این زمینه که نیازهای جاری و آتی را پاسخ دهد و ارتباط مناسب و برخط با سامانه مدیریت سفارش‌ها داشته باشد از اهمیت برخوردار است. در ارزیابی این بخش، برهان کیفیت‌های گزارش‌های مالی و عملکردی سبدگردان و صندوق‌های تحت مدیریت را نیز بررسی می‌کند.

کفایت کارکنان، تناسب تجربه و تخصص آن‌ها که برای فعالیت‌های پشتیبان اختصاص داده شده است و همچنین آموزش مداوم آن‌ها و وجود برنامه‌های جانشین‌پروری نیز در نظر گرفته می‌شوند.

سبدگردان باید در مورد سامانه‌های ذخیره‌سازی داده‌ها و اجرای فعالیت‌های پشتیبان، اصول فنی ایمنی را رعایت کند و از داده‌ها در مواقع زمانی لازم، پشتیبان تهیه کرده و به شکل مناسب نگهداری نماید. همچنین برنامه سبدگردان برای مقابله با شرایط خاص^۳ نیز مورد توجه قرار می‌گیرد.

^۳ Disaster Recovery Plan